

Warszawa, dnia 26 lipca 2023 r.

Sygn. akt VI Ka 562/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Wojciechowska-Langda

protokolant: Angelika Świącińska

przy udziale prokuratora Iwony Zielińskiej

po rozpoznaniu dnia 26 lipca 2023 r.

sprawy S. B., syna S. i B., ur. (...)

w W.

oskarżonego o przestępstwo z art. 209 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w W.

z dnia 28 lutego 2023 r. sygn. akt IV K 749/21

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Pragi - Południe w W..

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 562/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w W., IV Wydział Karny, z dnia 28 lutego 2023 roku w sprawie o sygn. akt IV K 749/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

**STANOWISKO SĄDU
ODWOŁAWCZEGO WOBEC**

ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	Błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść poprzez niezasadne uznanie, iż dokonywanie przez oskarżonego wpłaty czyniły zadość ciążącemu na nim obowiązкови alimentacyjnemu, w sytuacji, gdy oskarżony uchylał się od wykonywania obowiązku alimentacyjnego względem synów M. B. oraz J. B., a łączna wysokość zaległości alimentacyjnych oskarżonego przekraczała równowartość trzech świadczeń okresowych.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
	Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
	Z uzasadnienia Sądu I instancji należy wnioskować, że powodem uniewinnienia oskarżonego była ocena jego zamiaru i intencji w kontekście wpłat dokonywanych w 2018, 2019 i 2021 r., a nie to, na poczet jakiego długu uprawniony zaliczył dokonywane wpłaty, wbrew woli oskarżonego. Tyle tylko, że uwadze Sądu Rejonowego umknął fakt, że wpłaty dokonywane przez oskarżonego do 29 kwietnia 2021 r. były uiszczane z zamiarem uregulowania zaległości alimentacyjnych za okres objęty postępowaniem o czyn z art. 209 § 1 k.k. w sprawie III K 216/20 Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w W. tj. za okres od marca 2017 roku do czerwca 2017 roku oraz od sierpnia 2017 roku do stycznia 2018 roku i od kwietnia 2018 roku do 7 sierpnia 2018 roku.	

Prawomocnym wyrokiem z dnia 20 lipca 2021 roku postępowanie karne w tamtej sprawie zostało warunkowo umorzone. Zarówno z deklaracji obrońcy, jak i z oświadczenia oskarżonego złożonego na rozprawie w dniu 20 lipca 2021 r. w wyżej wskazanej sprawie (k.590 akt III K 216/20)) jednoznacznie wynika, że wpłata 30 tysięcy złotych i pozostałe wpłaty były tytułem zaległości alimentacyjnych z aktu oskarżenia i pozostałe wpłaty również chciałby, aby były traktowane w ten sposób i są w ten sposób wpłacane każdego miesiąca.

Do akt niniejszej sprawy oskarżony złożył potwierdzenia wpłat z 2021 roku, które zatytułowane zostały „zaległe alimenty 1, 2, 3”, (k. 133-134) wskazując, iż dokonywał wpłat w miarę możliwości. Jednakże nie wspomniał już, że wpłaty te, zgodnie z jego oświadczeniem złożonym w sprawie III K 216/20, miały zostać zarachowane na poczet poprzednich zaległości alimentacyjnych, a zatem nie tych objętych zarzutem w sprawie niniejszej (por. k. 583-585 akt III 216/20 Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w W.). W takiej sytuacji trudno zaakceptować pogląd, że kwoty wpływające na konto komornika w 2019 roku były wpłacane przez oskarżonego z zamiarem regulowania zobowiązań alimentacyjnych za okres od 8 sierpnia 2018 r. do 29 kwietnia 2021 r. Jednocześnie na dzień 26 marca 2021 r. zaległość alimentacyjna wynosiła 81 200,38 zł wraz z odsetkami w wysokości 5 200,42 zł.

W tym stanie rzeczy, zdaniem Sądu Okręgowego, brak jest uzasadnionych podstaw do przyjęcia, że oskarżony nie działał

z zamiarem uchylania się od ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego w okresie od 8 sierpnia 2018 roku do 29 kwietnia 2021 roku. Oskarżony wpłacał wprawdzie określone – wysokie kwoty w latach objętych zarzutem w niniejszej sprawie, lecz były one uiszczane na poczet zaległych długualimentacyjnego, nie zaś na bieżące zobowiązania alimentacyjne objęte aktem oskarżenia w sprawie niniejszej. Oskarżony doskonale zdawał sobie sprawę z tego, że posiada zobowiązania alimentacyjne względem dzieci w wysokości po 1.000 zł. Sąd I instancji w swoim uzasadnieniu podkreślił, że oskarżony posiada wieloletnie doświadczenie zawodowe i zna języki obce i nie może tłumaczyć się permanentnym poszukiwaniem pracy. Jeśli oskarżony rzeczywiście takie trudności napotkał, to powinien był podjąć stosowne kroki prawne takie jak wystąpienie do sądu rodzinnego z pozwem o obniżenie wysokości zobowiązania alimentacyjnego ze względu na ograniczone możliwości zarobkowe i majątkowe. Tymczasem oskarżony takiego kroku nie poczynił. Należy mieć na uwadze, iż zobowiązanie alimentacyjne w polskim prawie jest uważane za jedno z najważniejszych zobowiązań i jako takie jest traktowane z pierwszeństwem zaspokojenia, gdyż ma ono na celu wykonywanie podstawowego obowiązku zapewniania uprawnionemu podstawowych potrzeb życiowych. Dlatego też świadczenie alimentacyjne winno być płatne regularnie, w określonej wysokości, nie zaś w dowolnym momencie i dowolnej kwocie, jak to czyni oskarżony.

Okoliczność, że oskarżony dawał synom kieszonkowe, kupował

<p>prezenty, itd. pozostaje irrelevantna z perspektywy oceny prawnokarnej zachowania oskarżonego pod kątem wypełnienia znamion czynu z art. 209 § 1 k.k. Czym innym jest bowiem podstawowy obowiązek alimentacyjny wynikający – w tym przypadku – z orzeczenia sądu, a czym innym są dodatkowe świadczenia, które rodzic wykonuje względem swoich dzieci.</p> <p>Reasumując- w świetle powyższego zarzut apelacji oraz argumenty przytoczone na jego poparcie zasługują na uwzględnienie.</p>		
Wniosek		
Wniosek o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Z powodów, o których była mowa wyżej wniosek apelacji jest zasadny w świetle art. 437 § 2 k.p.k. w zw. z art. 454 k.p.k.		

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	

5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	

4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Uznając za zasadny zarzut apelacji konieczne było uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd I instancji - po przeprowadzeniu odpowiedniego postępowania dowodowego i przeanalizowaniu okoliczności wynikających z przeprowadzonych dowodów oraz kierując się wyżej przedstawionymi rozważaniami Sądu Odwoławczego i argumentacją zawartą w apelacji – powinien wyciągnąć właściwe wnioski co do winy oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu.		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności

PODPIS

Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w W. z dnia 28 II 2023r. sygn.. IV K 749/21		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa		

	materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana